

[Bernhard Baunsgaard]

tægter til gode? Det er derfor, jeg i begyndelsen af 1970'erne sagde: lad os gøre det. Da kunne vi have gjort det. I dag er der andre ting, der må komme forud for dette at begunstige de høje indtægter.

Men jeg gentager, at jeg ikke på noget tidspunkt har givet tilslutning til sådan noget vanvid som det, hr. Alfred Hansen pådutter mig, men derimod til ophævelse af sambeskatningen, og det er jeg parat til, så snart vi kan skaffe penge.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):

Jeg må sluttelig konstatere, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke kan støtte forslaget. Det må vist være en ret korrekt vurdering. Jeg mener ikke, at det kan være et spørgsmål, om man har råd eller ikke råd til at føre en retfærdig politik. Hvis vi og andre i folketinget mener, at det ville være rigtigt at ophæve sambeskatningen, bør vi tage dette initiativ, uanset hvad det måtte koste.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg kan allerede nu meddele, at jeg efter anmodning fra forslagsstillerne skal lade punkt 17 udgå af dagsordenen, således at nu både punkt 17 og punkt 20 på dagsordenen er udgået.

Det er herefter min hensigt at køre de resterende 3 forslag igennem. Jeg håber, at vi kan være færdig omkring kl. 19, og så bliver der ingen pause. Men hvis det ser ud til, at

vi ikke kan nå det, er det min hensigt at holde en spisepause fra kl. 18.30 til kl. 19.30.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af:

Forslag til lov om begrænsning af skattesagernes antal [af Glistrup (FP) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 185. Fremsat 14/2 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Det er nu tredje gang, at fremskridtspartiet fremsætter dette forslag. Sidst vi behandlede forslaget, var i folketingsåret 1974-75, 2. samling, og jeg kan henvise til Folketingstidende, sp. 5061-5074. Der var dengang massiv modstand imod forslaget, og jeg skal derfor indskrænke mig til at komme med nogle - i korthed måske, men alligevel en vis redegørelse for det - væsentlige indvendinger mod forslaget.

Det er for det første urimeligt at have en skarp grænse på 40.000 kr., sådan at skatteydere, der afkræves 40.000 kr., skal betale, medens andre skal slippe for en efterbetaling for f. eks. 39.000 kr. Sidst, vi behandlede forslaget, affærdigede hr. Glistrup den indvending med, at den slags måtte man affinde sig med.

En anden alvorlig indvending mod forslaget er, at det lukker op for en ny spekulation i skatteunddragelser, idet skatteydere vil kunne fristes til at undlade at selvangive indkomst, der svarer til et skattekrav på lidt under 40.000 kr., i håb om, at det ikke opdages inden den 8. november.

Forslagsstillerne mener måske, at man også må affinde sig med dette? Men regeringen kan naturligvis ikke medvirke hertil.

Endelig er den frist, forslaget vil levne ligningsmyndighederne, den 8. november i året efter indkomståret, urimelig kort. For en betydelig del af skatteyderne vil det ikke uden yderligere personale være muligt at afslutte ligningsarbejdet inden den 8. november. Jeg tænker her først og fremmest på selvstændige næringsdrivende, hvor der skal foretages regnskabs- og bilagseftersyn og indhentes